گزارش هیئت اجرائیه کمیته مرکزی حزب توده ایران

به سیزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران در باره

صدمین سال تولد ولادیمیر - ایلیچ - لنین

(گزارش دهنده از جانب هیئت اجرائیه : احسان طبری)

رفقای عزیز !

سیزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران در آستانه یك سالگرد بزرگ تاریخی تشکیل میشود . درآوریل سال ۱۹۷۰ بشریت مترقی صدمین سالگرد پیشوای دانمی زحمتکشان جهان ولادیمیر ایلیچ لنین را با شور و شکوه فراوان برگزار خواهد کرد . حزب ما از شرکت کنندگان جلسه تاریخی مشاوره احزاب برادر است که در ژوئن سال جاری درمسکو برگزار شد و یکی از تصویب کنندگان سند مهمی است که این جلسه مشاوره بمناسبت صدمین سالگرد لنین درخطاب بهمه کمونیستها ، همه مبارزانی که در راه تحول سوسیالیستی کوشا هستند ، همه هواداران ترقی و صلح و زحمتکشان وخلقهای همه کشورها صادر کرده و آنها را بهریا داشتن شایسته سالگرد لنین دعوت کرده است. بهمین سبب جا دارد ما نیز دراین جلسه ودبین

بقیه در صفحه ۲

ماهنامهٔ
مردم
ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

قطعنامه پلنوم ۱۳ کمیته مرکزی

در باره گزارش هیئت اجرائیه کمیته مرکزی حزب توده ایران در باره صدمین سال میلاد لنین

۱- سیزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران گزارش هیئت اجرائیه کمیته مرکزی را در باره صدمین سال میلاد لنین استماع کرد . پلنوم نکاتی را که در این گزارش در باره شخصیت انقلابی لنین نقش تاریخی او، اهمیت و ارزش اثر تئوریك او، سیاست نجات بخش وی در مورد میهن ما ایران ذکر شده است تأیید میکند .

۲- پلنوم تصریح میکند که بهترین راه حق شناسی ما از لنین و بیان احترام و اعتقاد ما به او آنست که فعالیت انقلابی حزب در عرصه عمل ، در میهن ما ایران ، تقویت و تحکیم گردد و مهمترین صفت مشخصه اسلوب اندیشه و عمل لنین که در آمیختگی کامل تئوری انقلابی با پراتیك انقلابی است برای ما سرمشق قرار گیرد .

بقیه در صفحه ٤

در کنفرانس تئوریك بمناسبت سده لنین

از تاریخ چهارشنبه ۱۹ تا جمعه ۲۱ نوامبر ۱۹۶۹ از طرف مجله « صلح و سوسیالیسم » در تالار سخنرانی این مجله واقع در شهر پراگ کنفرانس تئوریکی تحت عنوان « لنینیسم و دوران معاصر » بمناسبت صد سالگی میلاد ولادیمیر ایلیچ لنین تشکیل بود . در این کنفرانس ٤۰ هیئت نمایندگی احزاب برادر شرکت جستند . از طرف حزب ما نیز یك هیئت نمایندگی (رفقا اردشیر و طبری) در کنفرانس ثمربخش شرکت کردند . رفیق طبری تحت عنوان «تئوری لنینی انقلاب اجتماعی و مغلطه گران چپ و راست» سخنرانی کرد .

رفیق زارودوف سر دبیر مجله « صلح و سوسیالیزم» در پایان سخن گفت که در شماره نوینی مجله شرح کوتاه جریان کنفرانس نشر خواهد یافت و در آینده نزدیکی متن کلیه سخنرانیها بصورت کتابی منتشر خواهد شد . کنفرانس در محیط بحث خلاق و روح همکاری رفیقانه و برادرانه جریان یافت و ختم کنفرانس تئوریك بین المللی بود که تشکیل منظم نظایر آنرا کنفرانس جهانی احزاب برادر (ژوئن ٦۹) توصیه کرده است.

تبهکاری خونین جنایتکاران امریکائی در خاك ویتنام

جهان آکنده از خشم و نفرت علیه امپریالیسم امریکاست . فریادهای اعتراض از سراسر جهان ، کاخ سفید واشنگتن را میلرزاند . جنایت وحشیانه‌ای که فاشیستهای امریکائی روز ۱٦ مارس ۱۹٦۹ در « سون - می » مرتکب شدند بشریت را بلرزه افکند . هرگز در هیچ زمانی اینهمه نفرت و خشم علیه امپریالیسم متجاوز وجود نداشته است . یانکی آبرو باخته و رسوا که با وجود تمام سلاحهای مدرنش در برابر مقاومت قهرمانانه یك ملت کوچك عاجز مانده ، از توسل بهیچ قساوتی فروگذار نمیکند . حادثه فجیع « سون - می » اوج قساوت دژخیم است .

دنباله در صفحه ۳

یك مجمع مهم و ثمربخش

در سیزدهمین (ششمین) پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران

از تاریخ ۲۷ نوامبر تا ۲ دسامبر ۱۹٦۹ (٦ آذر تا ۱۱ آذر ۱۳٤۸) سیزدهمین (ششمین) پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران تشکیل بود . در مقابل پلنوم وظایف مهمی قرار داشت : تصویب اسناد کنفرانس بین المللی احزاب کمونیستی و کارگری ، تدارك برگزاری یکصدمین سالگرد میلاد ولادیمیر ایلیچ لنین ، تأیید سند « تحلیلی از وضع کشور و وظایف مبرم ما» مصوب هیئت اجرائیه کمیته مرکزی ، بررسی گزارش سازمانی هیئت اجرائیه و شعب کمیته مرکزی و دادن رهنمود مشخص تشکیلاتی ، چنین است فهرست این وظایف .

پلنوم با برخوردی جدی و پر مسئولیت کلیه این مسائل را مطرح ساخت و مورد بررسی همه جانبه قرار داد و در اطراف آنها در محیط بحثهای دمکراتیك و رفیقانه تصمیماتی اتخاذ کرد .

دنباله درصفحه ۲

با گرفتن قرضه های امپریالیستی زنجیر اسارت ایران محکمتر میشود

بطوریکه روزنامه های ایران خبر میدهند مجلس لایحه قرضه جدید ٤۰۰ میلیون دلاری برای خرید اسلحه را تصویب کرده و بانك جهانی نیز با دادن قرضه جدید ۸۰۰ میلیون دلاری برای کمك به برنامه چهارم موافقت کرده است . ضمنا روزنامه های ایران در باره منع گرفتن قرضه برای خرید اسلحه سکوت کرده اند .

ایران کشور مقروض

بر کت سیاست ضد ملی رژیم ، ایران از همان روز های اول پس از کودتای ۲۸

دنباله در صفحه ٥

دنباله از صفحه ۱

گزارش هیئت اجرائیه کمیته مرکزی حزب توده ایران به سیزدهمین پلنوم کمیتهٔ مرکزی حزب توده ایران در باره

صدمین سال تولد ولادیمیر - ایلیچ - لنین

مناسبت از لنین و شخصیت او و اهمیت اندیشه او برای تکامل سرایای تاریخ معاصر و نقش او در سرنوشت کشور مان یاد کنیم و بنوبه خویش حزب را برای شرکت در بزرگداشت ولادیمیر ایلیچ لنین آماده سازیم.

نام لنین مظهر پیروزی انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر است یعنی مظهر انقلابی است که سرآغاز عظیمترین دگرگونیهای تاریخ شده و سیمای تمدن بشری را از بیخ و بن تغییر داده و بیش از پیش تغییر خواهد داد. نام لنین مظهر چرخش عظیم جامعه بشری بسوی سوسیالیسم و کمونیسم است. این انقلابی سترگ با نیروی اراده و خرد نیرومند و پرثمر خود منشاء یکی ازبزرگترین تحولات قرار گرفت و در میدان عمل مترقی و انقلابی خود را قهرمانی بهادر و بی همتا نشان داد.

لنین اندیشه وری است بزرگ. وی دانش سوسیالیسم علمی را که کارل مارکس و فریدریش انگلس بنیاد گزار آن بوده اند و جهان بینی ماتریالیسم دیالکتیک را در شرایط نوین تاریخی بشکل خلاق بسط داد و فصل برجسته بر این دانش افزود و آرمان های علمی انقلابی را با قاطعیت و تیز بخشی حیرت انگیزی به تحقق عملی آن نزدیک ساخت.

لنین حزب طراز نوین طبقه کارگر را بنیاد نهاد و تاکتیک و استراتژی چنین حزبی را برای پیوش به دژ سرمایه داری و امپریالیسم وتصرف قدرت حاکمه بسود طبقه کارگر تنظیم کرد. وی بنیاد گزار نخستین دولت کارگری جهانی و موجد دموکراسی نوین شوروی است که شکل عالیتر دموکراسی در شرایط مشخص تاریخی است.

مبارزه لنین علیه امپریالیسم جهانخوار، بخاطر اتحاد جنبش انقلابی کارگری کشور های رشد یافته سرمایه داری و توده های ستمدیده کشور های مستعمره و نیمه مستعمره، بخاطر تجمع نیروهای صلح علیه نیروهای جنگ، بخاطر تحکیم پیوند انترناسیونالیستی بین خلقها و علیه ناسیونالیسم و شوینیسم بورژوائی، منجر به تحولات عظیمی در تاریخ معاصر ما شد، امپریالیسم و نیروهای جنگ و ارتجاع را پیش از پیش منفرد کرده، جبهه معظم خلقها را در نبرد بخاطر آرمان های مشترک بشکل بسابقه ای مجتمع ساخته است. امروز گوشه ای در جهان نیست که در آن نام لنین و اندیشه های رهاگرش طنین افکن نباشد وخلقی نیست که از این اندیشه ها فیض و الهام نگیرد.

در زیر برچم لنینیسم، جنبش انقلابی کارگری وارد مرحله کیفی نوینی شد و به سطح عالیتری از تقابلات. لنین پیوست علیه رخنه اندیشه های بورژوائی در صفوف طبقه کارگر و حزب او با قاطعیت و استحکام علمی وایمانی نبرد کرده است و انحرافات چپ و راست را افشاء و طرد نموده و ایدئولوژی انقلابی پرولتاری را از درخلطیدن بسوی اپورتونیسم راست و رفورمیسم یا بسوی آوانتورریزم چپ و انقلابیگری کاذب با قدرت و بصارت حفظ کرده است. اندیشه لنین، شیوه تفکر، اسلوب عمل و صفات اخلاقی وی بهترین سرمشق برای هرکسی است که بخواهد خدمتگزار انسانیت زحمتکش باشد. این نبوغ برای نسلها الهام بخش است.

لنین دوست بزرگ و ارجمند مردم ایران است توجه لنین به سرنوشت کشور ما و دفاع پرشورش از استقلال ملی کشور ما در قبال تجاوزات و تحریکات استعمار طلبان و امپریالیستها دارای تاریخی طولانی است. در جریان انقلاب مشروطیت ایران لنین به حوادث کشور ما توجه کافی داشته است. شرکت مؤثر و جانبازانه جمعی از سوسیال دموکرات های انقلابی قفقاز در انقلاب مشروطیت ایران بیانگه آن روح و روش انترناسیونالیستی بود که آموزش و رهبری لنینی به اعضاء این سازمان آموخته بود. لنین بعنوان رئیس دولت نو بنیاد شوراها که بکلیه تدابیر ممکن را برای نجات ما از جنگ اسارت آور امپریالیسم و محو آثار سیطره تزاریسم و تحکیم استقلال کشور ما اتخاذ کرد. الغاء قرارداد های اسارت بار ۱۹۰۷ و ۱۹۱۹ و بر افتادن رسم حقارت آور کاپیتولاسیون که ایران را از تبدیل بمستعمرهٔ کامل نجات داد از ثمرات مستقیم سیاست رهائی بخش لنین در مورد ایران و انقلاب کبیر اکتبر است. بیهوده نبود که برخی از گویندگان و متفکران کشور ما آنروز و بعد ها، صرفنظر از عقاید سیاسی و تعلق طبقاتی خویش، لنین بزرگ را بعنوان دوست صمیم و یار و پشتیبان ایران میستایند و او را گاه «فرشتهٔ رحمت» گاه «کاوه قرن بیستم» و گاه «کسی که ایران را از خفقان رهانده است» معرفی میکنند.

همه این نکات ما کمونیستهای ایران را بشکل مضاعف به شخصیت لنین و اندیشه های روشن و بزرگش دلبسته میکند. ماخود را در جشن سده میلاد لنین عمیقا و با تمام دل و جان شریک میدانیم در این جشن، ما همراه احزاب برادر و خلقهای دیگر در کنار حزب کمونیست اتحاد شوروی که ساخته و پرداخته لنین است، درکنار مردم شوروی که با قهرمانیهای شگرف خویش در عرصه تولید و علم و با فداکاریهای بی نظیر خود علیه فاشیسم و امپریالیسم و بسود صلح و سوسیالیسم خود را مجریان شایسته وصایای لنین نشان داده اند، ایستاده ایم.

ما برآنیم که کشور ما تنها در آن جاده ای که خورشید اندیشه انقلابی مارکس، انگلس ولنین آنرا روشن ساخته استمرتواند به آماجهای مقدس خود، دموکراسی و استقلال و سوسیالیسم دست یابد. ما توده ایها تمام اقتدار و تمنای زندگی خودرا در پیروی از این راه و روش که واقعیات تاریخی صحت و ظفر بخشی آنها را ثابت کرده است، می بینیم. ما میدانیم که بهترین حق شناسی ما از لنین تنها میتواند در عمل انقلابی ما انعکاس یابد. آموزش لنین برای کشور ما و برای درک وظایف انقلابی اکنونیست های ایران اهمیت و فعلیت کامل خود را حفظ کرده است و ستارهٔ رهنمای ما در سیر پرفراز و پرآشوب زمان کنونی است.

وظیفه مقدس ماست که در آستانه سدهٔ بزرگ و نوی لنین بنوبه خود برای برگزاری این جشن آماده شویم. روشن است که شرایط مشخص حزب ما بما اجازه نمیدهد که کلیه این نیت خود را با آن دامنه ای که آرزوی ماست برآورده سازیم. ولی باید به حد وسع خود کوشید.

برای آنکه رفقای حاضر شوری از اقداماتی که هیئت اجرائیه در نظر گرفته است انجام بدهد یا انجام داده و یا در جریان انجام دادن است داشته باشند، این اقدامات را بسمع پلنوم میرسانم (اینجا سخنران یك سلسله اقدامات سازمانی و ایدئولوژیك برای برگزاری سالگرد لنین پیشنهاد کرد وسپس گفت) چنین است یکسلسله اقدامات سازمانی وایدئولوژیك برای برگزاری سدهٔ لنین از جانب حزب ما که با انجام گرفته و یا انجام خواهد گرفت. بجاست که رفقای ارجمند پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران نظریات و ابتکارات خود را در چارچوب امکانات مشخص و عینی ما مطرح سازند تا حزب بتواند در چارچوب امکانات خود بنحوی هر چه برازنده تر با این تاریخ عظیم دور برخورد شود. و نیز بجاست که پلنوم به رهبری توصیه کند بمناسبت این روز خجسته پیامی خاص خطاب بمردم ایران صادر کنند و آنها را به اقامه شایسته این سالگرد عظیم دعوت نماید.

جاویدباد نام لنین تابنده فنا ناپذیر انقلاب!

افراشته باد برچم اندیشه های بزرگ لنین و پیروز باد راه درخشان او!

بما مینویسند

— کسانیکه میخواهند در وزارت آبادی و مسکن استخدام شوند، باید سوگند نامه ای را امضا کنند و پس از اعلام وفاداری بشاه تعهد نمایند که «در هیچ یك از احزابی که دارای مرام اشتراکی باشد یا غیر قانونی اعلام شده، شرکت نمایند».

— بدنبال تقلیل کارکنان و کارمندان، شرکت نفت که باجبار کارگران ۵۰ ساله بالا را باز نشسته میکند، حالا طرحی تهیه نموده که شامل کارمندان از چهل بالا است. اخیرا به عده ای از کارمندان اداره موجودیهای موافقتی و کشیرانی ابلاغ شده که طبق طرح جدید باید از کار بر کنار شوند. مبارزه و مقاومت دستجمعی کارمندان تاکنون مانع اجرای این نقشه شده است.

— کارگران ساختمانی فاقد همه گونه وسائل کار و ایمنی هستند و بطور وحشیانه استثمار میشوند. چندی قبل کارگری از ساختمان سقوط کرد و حالا بستری است و هیچ مرجعی هم نیست که باو و خانواده اش کمك کند.

— در راه آهن عده ای جوان را با روزی ۲۵ ریال استخدام نموده اند، این جوانان نمیدانند با روزی ۲۵ ریال چگونه زندگی نمایند.

— از مهر ماه ۴۵ تا اواخر ۴۷، از حقوق ۲۲۰ معلم روز مزد در آبادان مبلغ ۹۲۴۰۰۰۰ ریال توسط مسئولین فرهنگ آبادان حیف و میل شده است. رئیس فرهنگ وقت و رئیس حسابداری، با جمل امضای معلمین و تنظیم لیست جدا گانه موفق شدند این پولرا در دوران «انقلاب» بالا بکشند.

پس از بازشدن مدارس، هزاران کودك دبستانی و دانش آموز دبیرستانی پشت در های مدارس ماندند. در برخی از نقاط کشور مادران با بچه های خود بادارات آموزش و پرورش رفته و اعتراض کردند. آنها میگفتند دکتران مبارزه با بیسوادی را ثبت کنید، بچه های ما مدرسه میخواهند بچه ها نیز با هم دستجمعی فریاد میزدند ما مدرسه میخواهیم... ما دبستان میخواهیم.

— در دهات ایران دهقانان بدهکتر و دارو احتیاج دارند. کمبود دکتر بحدی است که از دهات ارك گرفته تا خود اندیمشك یك دکتر وجود ندارد. تنها در ابتدائیهای مهم راه آهن یك دکتر وجود دارد که دارو و وسائل کار ندارند.

— اخیرا در حسن آباد که از توابع خنج است مشمول اصلاحات ارضی شده است، ولی قنات آبیاری مالك مزبور خوابیده حالا ده الانکه زمینها را خریده اند در مانده شده و نمیدانندچه کنند؟ که دولت قنات را راه میاندازد و نه دهقانان پولی برای این کار دارند.

— چندی پیش باران کمی شدید و سیل خسارات زیادی بدهات اطراف اراك وارد آورد، بیش از ۱۲۰۰ راس گوسفند تلف شد و ده ها کسان از بین رفت. دهقانان خسته از زمستانی خود را نیز از دست دادند، در جستجوی نان راه تهران و دیگر شهرستانها را در پیش گرفته اند.

— هنگام انتخابات خانه انصاف در یکی از دهات ایران، مالکین شکست خوردند و دهقانان آراء بیشتری بدست آوردند. ولی قبل از اینکه خانهٔ انصاف تشکیل گردد، مالکین با نفوذی که در دستگاههای دولتی داشتند انتخابات را لغو کردند و خودشان را بعنوان نماینده کان خانهٔ انصاف برگزیدند. در نتیجهٔ این انتصاب، اموال و اختیارات آنها همچنان در چنگ مالکین باقی میماند.

— زایشگاه فرح شکل رفت انگیزی بخود گرفته است و محلو از بیماران زایمان است.

دنباله در صفحه ۷

دنباله از صفحه ۱

تبهکاری خونین جنایتکاران امریکائی در ویتنام

جنایتکاران امریکائی سیزدهم ۱۶ مارس ۱۹۶۸ بفرماندهی « ارنست مدینا » مردم بی دفاع ده « سون می » را با صدای مسلسل از خواب بیرون کشیدند. در حالیکه دو گروهان سربازامریکائی ده را محاصره کرده بودند با تیراندازیهای مکرر بمردم اخطارنمودند تا ازخانه های خود خارج شوند. زن، مرد، کودك و حتی پیر زنان وپیرمردان بیمار باید اجباراً از خانه ها خارج میشدند نخست مردم را در یك نقطه جمع نمودند وسپس آنها را بسلسل بستند مادران وحشت‌زده‌سر و دست‌را سپردفاع از کودکان خودمیکردند و کودکان‌شیرخوار را بر کنار گلوله بسینه های مادرانشان دوخته میشدند. قهقهه جلادان در میان شیون اهالی بگوش میرسید. دندان آدمی صورت از درد و رنج جانسوز قربانیان خود لذت میبردند. پس از این کشتار جمعی جستجوی خانه های دهقانان پرداختند. در یکی از خانه ها ۱۵ نفر را یکجا با مسلسل و نارنجك دستی از پای در آوردند. جلو در اجساد مقتولین تلمبار شده بود. در خانه دیگری ۷ نفر را با انفجار مین بقتل رساندند. بر روی مادری که کودك بکناه خودرا در آغوش داشت گاه ریختند و مادر و کودك را آتش زدند. پیکر نحیف کودك شیرخواره پس از چند دقیقه زغال شد اما در چهره نیمه سوخته اش زنانش مادر در جستجوی پستان مادر بود. در خانه دیگری به زنان دستور داده شد که از خانه بیرون بیایند و پس از تجاوز بیشرمانه به آنان، آنها را باکودکانشان بقتل رساندند.

کلبه‌ای یك زن روستائی و چهار کودك او غذا میخوردند. فاشیستهای امریکائی خانه را با مین منفجر کردند. مادر که جلو در نشسته بود بدنش آنا متلاشی شد. یکی از کودکان که بشقاب برنج خود را در دست داشت، قبل از انفجار بیرون دوید، اما هنوز چند متری بیشتر ننموده بود که سرباز امریکائی مغزش را با گلوله ملاشی ساخت. در خانهٔ دیگری « لین » کوچولو با پدر بزرگ و مادر بزرگش زندگی میکرد. آدمکشان امریکائی به خانه او هجوم بردند. « لین » بیرون دوید تا بخانه همسایه پناه برد. آنجا هشت جسد را غرقه در خون دید در شکم یکی از کودکان خانواده سر نیزه فرو کرده بودند. « لین » وحشت زده بیرون دوید. همه جا اجساد کشته شدگان، همه جا خانه های مشتعل. دژخیمان به « لین » هم رحم نکردند و اورا با گلوله از پا انداختند.

یکی از سربازان امریکائی که خود در قتل عام « سون - می » شرکت داشته، صحنه فجیعی را برای خبر نگاران چنین توصیف نمود: « پسربچه سه چهار ساله ای که بازویش تیر خورده بود در گوشه‌ای ایستاده و زخم بازویش را در دست دیگرش میفشرد و از میان انگشتان کودك خون بیرون میجهید. وی خیره و مبهوت باطراف خویش می نگریست، گوئی هنوز نمیتوانست آنچه را که میبیند باور کند. در همین موقع یك افسر امریکائی در سینه کودك آتش کرد وجا بجا او را از پای در آورد. » اوج قساوت دژخیمان هنگامی بود که ۱۰۰ نفر را در کنار رودخانه یکجا بمسلسل بستند و اجسادشان را به آب انداختند. تنها یك افسر امریکائی بنام « ویلیام کلی » ۱۰۹ تیر شلیك نمود. « میچل » فرماندهٔ گروهان بادست خود ۳۰ زن و کودك را بقتل رساند. این جلاد که قبلا در ارتش آلمان غربی و کره جنوبی خدمت میکرد چندی پیش « شهامت » به درجه یافت ستاره پرنز مفتخر شده است! وی که با آتش گلوله هایش، شمله زندگی دهها کودك ونتامی را خاموش نموده، در مصاحبه با خوشحالی اظهار داشت که: « بزودی منتظر تولد نخستین کودك خویش است » او با وقاحت اعتراف نمود که: « ما با ویتنامیها مانند چهار پایان رفتار میکردیم. » سیمپسون یکی دیگر از سربازان میگوید: « بما دستور داده شد وقتی که ما ده را ترك میکنیم باید همه چیز نابود شده باشد: روستائیان، زنان، کودکان، نوزادان، خوکها، مرغها و خروسها، همه چیز... ما هم طبق دستور همه جا را گشتیم و همه چیز را نابود کردیم. » وی میگوید: « در کلبه ای یك زن، یك مرد و یك کودك دیدیم به آنها دستور دادیم بی حرکت بایستند. بدستور ما اعتنا نکردند بمن فرمان داده شد بروبشان آتش کنم. منهم بروی زن و بچه آتش کردم. البته این بر خلاف میل من بود ولی من دستور فرمانده را اجرا کردم » این اعتراف، شکوه یك مادر امریکائی را بیاد می آورد که میگوید: « من فرزندم را یك انسان تربیت کرده ولی او از یك قاتل ساختند. »

سرباز دیگری میگوید: « ۳۰ - ۲۰ نفر را کنار گودال بصف کردیم و فرمانده فرمان آتش داد. من حتی یك مرد در میان این عده ندیدم همه زن و کودك بودند. بیادم هست که هنوز بعضی از آنها علیرغم جراحت شدید حیات داشتند. ما مجدداً بروی آنها شلیك کردیم. »

پس از افشاء قتل عام فجیع ده « سون - می » که قریب ۷۰۰ نفر در آن بقتل رسیدند، صحنه های دیگری از جنایات امریکا در ویتنام فاش شد. روزنامه « سندی تایمز » مینویسد: « شب ۲۳ سپتامبر ۶۹ سربازان و افسران امریکائی درنزدیکی ده « خوان نگوك » موضع گرفتند. از ماهها پیش، در این ده اثری از فعالیت ویت کنگها دیده نشده بود معهذا تصمیم گرفتند به ده حمله برند. در این حمله ده کلبه دهقانی را ویران کردند. در یکی از کلبه ها پنج کودك را بروی تخت نشاندند و آنها را آتش زدند. در کلبه دیگری، مادر جوان خانواده بیمار و بستری بود. پنج سرباز امریکائی بنوبت زن تجاوز کردند و سپس تمام خانواده را بسلسل بستند شوهر، خواهر، زن و دو کودك. وقتی متوجه شدند که یکی از بچه ها که دختر کی ۵ ساله بود هنوز نفس میکشد، سربازی با قنداق تفنگ بر مغز

دنباله از صفحه ۶

با گرفتن قرضه های ...

امپریالیسم امریکا را به سرسپردگی خودجلب کرده است. علت پرداخت این مبلغ هنگفت را بوژه در اینجا باید جستجو کرد که بزبان اطلاعات بانك جهانی « ایران را واجد کلیه خصوصیات کشوری میشناسد که میتواند، میدان مناسب و مطمئن جهت فعالیت سرمایه های خارجی باشد. » و بسخن دیگر غارت پیوند درد سر! حالا این وام با سود ۶٫۲۵ آن که طی پنجسال پرداخت میشود، از چه منبعی باید مستهلك شود، البته معلوم نیست و باید همان دور تسلسل جهنمی را یاد آورد. ولی قرضه برای خرید اسلحه صرفنظر از جنبه اقتصادی، که بمعنی آب کردن اسلحه و مهمات امریکائی با سود کلان است، جنبه سیاسی و نظامی مهمی دارد. بحران خاور میانه، رشد جنبشهای آزادیبخش ملی عرب، که بوژه بصورت تشکیل دولتهای ملی در سودان و لیبی در ماههای اخیر بروز کرده، تشدید فعالیت جنبش مقاومت خلق فلسطین، که موجب نگرانی اشغالگران وتجاوزکاران اسرائیلی و پشتیبانان امپریالیست آنان شده، وضع امپریالیسم و رژیمهای وابسته به آنرا بیش از پیش متزلزل کرده است. در چنین شرایطی امپریالیست های امریکائی حاضر شده اند - البته باز هم نه مجانی - پیش از پیش به ایران نقش اسرائیل دوم را در خاور میانه بدهند.

سیاست خیانت ملی

سفر تا میمون شاه به امریکا که قرضه های جدید نظامی و اقتصادی ارمغان آشکار آنست، باز دیگر پرده از ماهیت آن سیاستی برمیدارد که به آن نامی جز سیاست خیانت ملی نمیتوان داد. علاوه براین تشدید وابستگی ایران به امپریالیسم و برعهده گرفتن نقش نیروی ضربتی امپریالیسم در خاور میانه در کنار اسرائیل سیاستی است خطرناك، که عواقب وخیمی برای میهن ما دارد. همه نیرو های ملی باید با درك عمیق این عواقب مبارزه خود را بر ضد رژیم تشدید کنند و بویژه این مبارزه را بر پایه اتحاد قرار دهند نمیتوان راه رژیم را برای ادامه خیانت ملی سد کرد.

م. اتوشه

دنباله از صفحه ۵

واقعیت زندانهای شاه

کجا منتهی گردد.

ما نمیدانیم این چه انسانیت و مسلمانی هیئت حاکمه ایران است که یکنفر انسان باید از قوت لایموت و حداقل ما یحتاج اولیه برای ادامه زندگی محروم باشد و بسوزد و بسازد و بر اثر فشار هرچشه سرسام آور زندگی از پای در آید. در خانه از اعضاء صریح معذور هستیم زیرا شاید شما هم راضی نباشید از جهت یك اعضاء سالیان دراز بزندان ما اضافه شود و یا به تبعید گاهی تبعید گردیم.

زندانیان سیاسی زندان شماره ٤
قصر - تهران

کودك کوبید.

طی سالهای جنگ کثیف ویتنام، امپریالیسم امریکا بشیوه فاشیستهای هیتلری انواع فجایع را نسبت به این ملت قهرمان و شیفته استقلال مرتکب شده است، بنا به نوشته مطبوعات جهان تا پایان ژوئن سال ۱۹۶۳ فقط در ویتنام جنوبی ۱۵۶۰۰۰۰ نفر بقتل رسیده، ۲۷۰۰۰۰۰ نفر زندانی شده ۶۷۲۰۰۰۰۰ نفر در اثر بیماران و شکنجه معلول و ۳۰۰۰۰۰۰۰۰ نفر اسیر شده اند. از اواخر سال ۱۹۶٤ که رژیم سایگون بیش از پیش متزلزل و بی اعتبار شد، بنا گون نه تنها جنگ علیه مردم ویتنام جنوبی را تشدید نمود، بلکه دامنه عملیات جنگی را بخاك جنوبی دموکراتیك ویتنام شمالی کشاند.

تعداد افراد ارتش امریکا در ویتنام به ۵٤۰۰۰۰۰ نفر افزایش یافت، ۱۰۰۰۰۰۰ حمله هوائی بخاك ویتنام شمالی شد و بر سر مردم صلحدوست این کشور دو میلیون و نیم تن بمب ریخته شد. تا پایان سال ۱۹۶۸ از طرف متجاوزین ۱۶۰۰۰۰۰ حمله بنام یا باصطلاح « تصفیه منطقه از عناصر دشمن » به مناطق غیر نظامی صورت گرفته شماره مقتولین به ۱۷۰۰۰۰۰ نفر، مجروحین به ۸۰۰۰۰۰۰ نفر، زندانیان به ٤۰۰۰۰۰۰ نفر افزایش یافت. ۵۰۰۰۰۰۰۰۰ نفر نیز یاردو گاههای اسیران اعزام شده اند. فقط در ویتنام جنوبی بیش از ۲۵۰۰۰۰۰ کودك طعمه آتش بمبهای ناپالم شده اند.

امپریالیسم امریکا بر سر مردم آتش و خون میبارد تا جیب انحصارات را پر کند. بودجه نظامی امریکا در دوران تجاوز تبهکارانه علیه ویتنام از ٤٦۰۷۵ میلیارد دلار به ۷۵ میلیارد دلار فزونی یافته، هزینه روزانه جنگ ویتنام برای امریکا از ۳۰۹ میلیون دلار به ۸۰ میلیون دلار رسیده و سودهای عظیمی برای انحصارات تأمین شده است. اما ملت قهرمان ویتنام علیرغم فجایع درندگان فاشیست امریکائی میرزمد و تسلیم نمیشود. ارتش امریکا و دولت دست نشانده سایگون بیش از پیش آبرو میازند و مردم ویتنام با بیکار دلیرانه خود هر روز در مناطق وسیعتری سرنوشت خویش را در دست میگیرند.

خلق ویتنام و افکار عمومی جهان خواهان خروج بدون قید و شرط ارتش امریکا از ویتنام است. تظاهرات پر دامنه‌ای که در ماههای اخیر درامریکا و سراسر جهان علیه امپریالیسم امریکا و برای همبستگی با خلق دلاور ویتنام انجام شده مؤید این امر است. طبق آخرین آمار گیری مؤسسه « گالوپ » ۵۵ درصد مردم امریکا مخالف با جنگ ویتنامند. این نسبت شامل ٤۸ درصد مردان و ۶۳ در صد زنان میشود. جامعه صلح دوست بشری هم آوا خواستار خروج بدون قید و شرط امریکا و پایان جنگ ویتنام است. متجاوزان امریکائی هر قدر عناد ورزند سر انجام گریزی جز تبعیت از افکار عمومی جهان ندارند.

مینو

اعلامیه

شورای تحریریه مجله « مسائل صلح و سوسیالیسم »

شورای تحریریه مجله «مسائل صلح و سوسیالیسم» ارگان تئوریك و اطلاعاتی احزاب کمونیست وکارگری اجلاسیه‌معمول خود را از ۳۰ اکتبر تا ۳ نوامبر سال۱۹٦۹ در براگ تشکیل داد.

در کار شورا هیئت های نمایندگی ٥۸ حزب کمونیست و کارگری بشرح زیر شرکت داشتند، حزب کمونیست اتریش، حزب آوانگارد سوسیالیستی الجزیره، حزب کمونیست آرژانتین، حزب کمونیست بلژیك، حزب کمونیست بلغارستان، حزب کمونیست بلیوی، حزب کمونیست برزیل، حزب کمونیست بریتانیای کبیر، حزب کمونیست ونزوئلا، حزب متحده کمونیستهای هائیتی، حزب توده ترقیخواه گابان، حزب کار گواتمالا، حزب سوسیالیست متحده آلمان، حزب کمونیست هند و رأس، حزب کمونیست یونان، حزب کمونیست دانمارك، حزب کمونیست اسرائیل، حزب کمونیست هندوستان، حزب کمونیست اردن، حزب کمونیست عراق، حزب توده ایران، حزب کمونیست ایرلند شمالی، حزب کار ایرلند، حزب کمونیست اسپانیا، حزب کمونیست ایتالیا، حزب کمونیست کانادا، حزب ترقیخواه خلق زحمتکش قبرس، حزب کمونیست کلمبیا، حزب آوانگارد توده کستاریکا، حزب کمونیست لبنان، حزب کمونیست لوکزامبورگ، حزب کمونیست مکزیك، حزب توده انقلابی مغولستان، حزب کمونیست نروژ، حزب توده پاناما، حزب کمونیست پاراگوئه، حزب کمونیست پرو، حزب کارگر متحده لهستان، حزب کمونیست پرتقال، حزب کمونیست رومانی، حزب کمونیست سوریه، حزب کمونیست اتحاد شوروی، حزب کمونیست ایالات متحده امریکا، حزب کمونیست سودان، حزب کمونیست تونس، حزب کمونیست ترکیه، حزب کمونیست اوروگوئه، حزب کمونیست فنلاند، حزب کمونیست فرانسه، حزب کمونیست چکوسلواکی، حزب کمونیست شیلی، حزب چپ کمونیستهای سوئیس، حزب کمونیست افریقای جنوبی، حزب کمونیست ژاپن، دو حزب که در حالت مخفی فعالیت میکنند و نام آنها به ملاحظه حفظ امنیت آنان ذکر نمیشود و نیز نماینده مارکسیستهای سنگال.

در جریان بحث که در آن تمام هیئتهای نمایندگی شرکت کردند شورای تحریریه گزارش هیئت تحریریه را در باره کار و فعالیت مجله طی سالهای ۱۹٦۰ - ۱۹٦۹ مورد بررسی همه جانبه قرار داد. خاطرنشان گردید که انتشار مجله «مسائل صلح و سوسیالیسم» باسخگوی نیازمندیهای رشد جنبش جهانی کمونیستی است و به وحدت و همبستگی برپایه اصول مارکسیسم - لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری کمك میکند. شورای تحریریه تدابیر لازم برای بهبود فعالیت مجله اتخاذ کرد.

شورای تحریریه به مجله مأموریت داد جریان تدارك برگزاری صدمین سالروز تولد ولادیمیر ایلیچ لنین را که توسط احزاب کمونیست و کارگری آغاز شده است بطور وسیع منعکس سازد و به ترویج و تکامل خلاق مارکسیسم - لنینیسم کمك کند.

مقرر گردید که مجله خوانندگان خود را بطور وسیع با تجربه و فعالیت احزاب کمونیست و کارگری آشنا سازد و به اتحاد تمام نیرو های ضد امپریالیستی بسود مبارزه علیه امپریالیسم و در راه صلح، دموکراسی، استقلال ملی و سوسیالیسم مجدانه کمك کند.

شورای تحریریه از تمام احزاب کمونیست و کارگری دعوت کرد در کار طبع و انتشار مجله «مسائل صلح و سوسیالیسم» بطور فعال شرکت کنند. به هیئت تحریریه مجله مأموریت داده شد اطلاعیه مربوط به کار شورای تحریریه را برای تمام احزاب کمونیست و کارگری ارسال دارد.

کار شورای تحریریه در محیط کار جدی و رفیقانه و با روح تفاهم متقابل و همکاری برادرانه انجام گرفت.

شورای تحریریه مجله « مسائل صلح و سوسیالیسم » ارگان تئوریك و اطلاعاتی احزاب کمونیست و کارگری میرسد.

بموجب اساسنامه مجله «مسائل صلح و سوسیالیسم» ارگان بین‌المللی تئوریك و اطلاعاتی احزاب کمونیست وکارگری، دومین شورای تحریریه مجله با شرکت نمایندگان ٥۸ حزب برادر از ۳۰ اکتبر تا ۳ نوامبر ۱۹٦۹ در براگ تشکیل شد. هیئت نمایندگی حزب توده ایران در این شورا شرکت داشت.

هیئت تحریریه مجله ضمن گزارش جامعی به شورا جوانب گوناگون کار و فعالیت خودرا درزمینه‌های کمك به ترویج تئوری مارکسیستی-لنینیستی، تبادل نظر میان احزاب برادر، تعمیم وحدت ایدئولوژیك و اتحاد صفوف جنبش جهانی کمونیستی وتقویت انترناسیونالیسم پرولتری، تحلیل تجربه فعالیت و مبارزات احزاب کمونیست و کارگری علیه امپریالیسم و در راه صلح و سوسیالیسم تشریح کرد.

مباحثی هیئت تحریریه در دوران مورد گزارش معطوف بوده است به انتشار منظم مقالاتی در تحلیل مسائل گوناگون فلسفه و اقتصاد سیاسی مارکسیستی، کمونیسم علمی و تشریح مسائلی که احزاب برادر در زمینه تئوری مارکسیستی ضمن ارتباط کامل آن با پراتیك انقلابی مطرح ساخته‌اند.

تحلیل خصائص اساسی دوران معاصر تشریح پروسه‌ها و گرایشهای اجتماعی-اقتصادی و سیاسی و کلیه جوانب اساسی حیات اجتماعی یعنی اقتصاد، سیاست و ایدئولوژی در مرکز توجه مجله قرار داشته است. در بسیاری از مقالات مسائل مربوط به جوانب گوناگون رشد جامعه سوسیالیستی، اهمیت وحدت و همبستگی کشور های سوسیالیستی، وحدت اقتصادی آنان و نیز جوانب تئوریك مسائل مبرم مربوط به تکمیل اسلوب های رهبری جامعه سوسیالیستی و پیشرفت های کشورهای سوسیالیستی در زمینه های اجتماعی اقتصادی و سیاسی و پیشینی پروسه های اجتماعی و مسائل گوناگون تئوریك و پراتیك رفرم های اقتصادی که اکنون در کشورهای سوسیالیستی صورت میگیرد، سیاست خارجی کشور های سوسیالیستی و نقش آنان در پیشرفت جنبش انقلابی جهانی مورد بررسی عمیق قرار گرفته است.

مقالات بسیاری به تحلیل مسائل عمده ایدئولوژیك و فلسفی و مسائل مبرم جنبش جهانی کمونیستی، جنبش آزادیبخش ملی جنبش کارگری کشور های سرمایه داری رشد یافته، پیوند متقابل میان جنبشهای آزادیبخش ملی با سیل عمومی انقلاب جهانی مبارزه سیاسی و ایدئولوژیك علیه امپریالیسم افشاء استراتژی کنونی امپریالیسم و اشکال و اسلوب های استعمار نو، ویژگی های تضاد های کنونی امپریالیسم اختصاص داشته است.

مجله در حال حاضر در بیش از ۱٤۰ کشور منتشر میشود و مجموع تیراژ ماهانه آن بزبان های مختلف به ۳٦۰ هزارنسخه میرسد.

شورای هیئت تحریریه مسائل مختلف مطروحه در گزارش را مورد بررسی همه جانبه قرار داد و خاطر نشان ساخت که انتشار مجله «صلح و سوسیالیسم» پاسخگوی نیازمندیهای رشد جنبش جهانی کمونیستی است و به وحدت و همبستگی صفوف جنبش بر بنیاد مارکسیسم - لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری و اسناد و قرار های مصوبه جلسات مشاوره جهانی احزاب برادر کمك میکند.

نقائصی که طی دوران مورد گزارش در مجله وجود داشت نیز از نظر دور نماند و پس از بررسی آنها پیشنهاد های مشخصی برای برطرف ساختن آنها بمنظور ارتقاء بیش از پیش سطح تئوریك مجله مطرح شد.

هیئت نمایندگی حزب توده ایران ضمن سخنرانی خود پس از تأکید نقش مثبت مجله در دفاع از اصول مارکسیسم-لنینیسم و کمك آن به احزاب برادر در زمینه تحلیل مسائل اقتصادی-سیاسی و فلسفی و ایدئولوژیك و مبارزه علیه امپریالیسم و در راه آزادی و استقلال ملی و تأکید ضرورت طرحریزی و تحلیل تئوریك جامعتر مسائل مربوط به کشور های در حال رشد و غیره، چگونگی شرکت حزب ما را در کار انتشار چاپ فارسی مجله که بصورت نشریه مختصر شده «مسائل بین‌المللی» انجام میگیرد تشریح کرد.

نمایندگان احزاب برادر ضمن سخنرانی های خود از جمله به هیئت تحریریه توصیه کردند جریان تدارك برگزاری روز تاریخی صدمین سال تولد ولادیمیر ایلیچ لنین پیشوا و آموزگار زحمتکشان جهان را که اکنون توسط احزاب و ملل جهان انجام میگیرد بطور وسیع در صفحات خود منعکس سازد.

شورا در پایان کار خود اعلامیه‌ای صادر کرد که متن آن در همین شماره باطلاع خوانندگان عزیز میرسد.

دنباله از صفحه ۸

تسلیت

پس از سقوط دیکتاتوری رضا شاه، دومین دوران پر ثمر مبارزات رفیق صادق زمانی با قبول عضویت حزب توده ایران آغاز شد. وی مؤسس حزب توده ایران در شهر آستارا بود و بعنوان صدر کمیته محلی فعالیت میکرد. در شهریور ۱۳۲۱ از طرف پلیس آستارا دستگیر شد ولی چون دلیل قانونی علیه وی وجود نداشت بر اثر فشار نیرو های آزادیخواه از زندان آزاد گردید.

رفیق صادق زمانی فعالانه در نهضت خلق آذربایجان شرکت نمود. وی صدر کمیته محلی فرقه دموکرات آذربایجان در آستارا و نماینده مردم آستارا در مجلس ملی آذربایجان بود. رفیق زمانی در سال ۱۳۲٥ مجبور بمهاجرت بکشور اتحادشوروی گردید. در مهاجرت نیز ایمان انقلابی خود را بپوسته حفظ نمود. ما با تأسف و اندوه در گذشت رفیق صادق زمانی را بخانواده‌اش و بویژه به فرزند ایشان رفیق سهراب زمانی تسلیت میگوئیم.

دنباله از صفحه ۱

فلسفه یادنوم ۱۳ کمیته مرکزی

در باره گزارش هیئت اجرائیه ...

۳- پلنوم اقدامات مشخص سازمانی و ایدئولوژیك را که برای برگزاری سالگرد لنین درشرایط مشخص و در چارچوب امکانات موجود برای حزب ما میسر است و در گزارش ذکر شده تأیید و اجراء آنها را بـرهبری توصیه میکند.

٤- پلنوم به رهبری توصیه میکند که بمناسبت سالروز خجسته میلادلنین پیامی خاص خطاب به مردم ایران صادر کند و آنها را به اقامه شایسته این سالگرد بزرگ دعوت نماید.

دادخواست علیه امپریالیسم

ما امپریالیسم را متهم میکنیم:

بابذکه موحش ترین خطر را برای آینده تمام خلقها بوجود آورده است.

امپریالیسم آن نظام اجتماعی است که نیروی حاکم در آن را سرمایه انحصاری تشکیل میدهد.

امپریالیسم بمعنای تمرکز ثروت های عظیم مولود رنج و محرومیت میلیونها انسان در دست گروه کوچکی از سرمایه داران انحصار گر است.

امپریالیسم بمعنای واپسگی وباسر کوبی خلقهای دهها کشور و بمعنای آنست که این خلقها بوسیله انحصار های سرمایه داری که گرسنگی و فقر برای آنها به ارمغان میآورند، در معرض غارت قرار گرفته اند.

امپریالیسم بمعنای مبارزه مستمر انحصار ها بخاطر منطقه نفوذ و قدرت است و این مبارزه بیوسته خطر جنگهای تازه را در بر دارد.

ما امپریالیسم را متهم میکنیم که دورانی را که برای پیشرفت جامعه بشری امکانات بی نظیر پدید آورده است، به دورانی که در آن میلیونها انسان در نهایت فقر بسر میبرند، به دوران آکنده از ترس و وحشت بدل ساخته است.

ما امپریالیسم را متهم میکنیم:

بابذکه فقط طی ٦٠ سال سده کنونی بیش از صدها سال گذشته مرگ و ویرانی برای جامعه بشری بیار آورده است. فقط درجریان دو جنگ جهانی اخیر بیش از ٦٠ میلیون نفر بقتل رسیدند و ١١٠ میلیون نفر معلول شدند. علاوه بر اینها دهها میلیون نفر در اثر بیماریهای واگیر و سایر بیماریهای ناشی از جنگ به هلاکت رسیدند. جامعه بشری همچنین در نتیجه پائین آمدن سطح تولید و افزایش شدید میزان مرگ و میر در کشور هائی که مستقیما و یا بطور غیر مستقیم بمرحله جنگ کشانده شده بودند، تلفات عظیمی متحمل شده است.

در دوران دهشت زای فاشیسم بیش از ٢٦ میلیون نفر به اردوگاهها تحویل شدند، ١١ میلیون نفر یا در اطاق گاز نابود شدند و یا تیرباران و حق آویز شدند و یا بوسائل وحشیانهٔ دیگر بهلاکت رسیدند.

در نتیجه بحران های اقتصادی بیش از هزار میلیارد دلار ارزش های مادی نابود گردید. در حالیکه میلیونها نفر به گرسنگی و بیماری و فقر محکوم بودند.

ما امپریالیسم را متهم میکنیم:

بابذکه جنایات استعماری مرتکب شده است.

جنایات استعمار عبارتست از:

اشغال ارضی کشور های غیر و پایمال کردن حق حاکمیت خلق ها.

جنگهای استعماری. این جنگها بشیوه‌های کاملا غیر قانونی وبکمک سلاحهائی که حقوق بین المللی آنها را ممنوع اعلام کرده است، از جمله بکمک سلاحهای شیمیائی و باکتری- اولوژیک انجام میگیرد.

کشتار و امحاء جمعی مردم آسیا و افریقا و امریکای لاتین.

استعمار اهالی بومی را بگرسنگی محکوم میکند. سلامت خلقها را بخطر میاندازد، بیسوادی و خرافات مذهبی را حفظ میکند و از پیشرفت فرهنگ جلو گیری بعمل میآورد.

تمام این جنایات بمنظور حفظ منافع عظیم انحصار های خارجی انجام میگیرد.

جنگ تبهکارانه امریکا علیه خلق ویتنام. استعمال سلاحهای امحاء جمعی که بوسیله حقوق بین المللی ممنوع شده است، علیه خلق ویتنام:

—بمبهای ساچمه ای (ازسال ١٩٦٦)،

—وسائل ایجاد حریق (بمب ها وگلوله های آتش زا و ناپالم و غیره)،

—سلاح با گنرولوژیك،

—گاز و سایر مواد مسموم کننده.

ناپالم. تا اواخر سال ١٩٦٨ درحدود ١٠٠,٠٠٠ تن بمب ناپالم بخاك ویتنام پرتاب شده است. یعنی بیش از دو برابر بمبهائیکه در جنگ کره بکار رفته بود.

«از سال ١٩٦١ تا سال ١٩٦٦ در حدود ٢٥٠,٠٠٠ کودك ویتنام جنوبی به هلاکت رسیده و ٧٥٠,٠٠٠ نفر در نتیجه انفجار بمبهای ناپالم معلول شده اند.» (پیر مدیر انستیتوی ملی کانولیکها در نیویورك سال ١٩٦٨).

کشتار عمدی اهالی. «از فوریه سال ١٩٦٧ در بیش از ١٣٠ شهر و مراکز ایالتی و سایر نواحی مسکونی در سراسر ویتنام جنوبی و از جمله در سایگون، کوه، دالات، فانت هیث، کنتوم، پلیکو، بانت هیوته، کانتهو، بنچه، مایتهو، تایلودك، وین لانك و کامائو، بکمك مواد منفجره ویرانی بعمل آمده است. در ٤٢ مرکز از شهرهای واقع در دلتای رودهنگنگ بیش از ١٠ هزار خانه ویران گردیده و بیش از ده هزار نفر کشته و زخمی شده و ٣٠ هزار نفر بی خانمان شده اند» (از اعلامیه کمیته تفتیح جنایات جنگی امپریالیسم امریکا و همدستان آن در ویتنام جنوبی، هانوی، ١٥ اوت ١٩٦٧).

هدف معو تمدن است. ژنرال کرتیس لی می، رئیس سابق ستاد نیرو هـای هوائی ایالات متحده امریکا وکاندید معاونت ریاست جمهوری که در انتخابات سال ١٩٦٨ در حدود ١٣ میلیون رأی بدست آورد میگوید: «ویتنام شمالی را باید چنان بمباران کرد که به عهد حجر باز گردد.»

از ژوئن سال ١٩٦٦ تا دسامبر سال ١٩٦٧ بوسیله ١٣٠٧ هواپیما ٤٥٥٧ بمب آتش زا و ٤٤٠ بمب ساچمه ای بروی شهر هانوی ریخته شد. ٧٥ درصد شهر تهان‌هوا کاملا ویران شده است.

تا آغاز سال ١٩٦٨ مهمترین شهرها و مناطق مسکون جمهوری دموکراتیك ویتنام بارها در معرض بمباران قرار گرفته است. از ٣٠ مرکز بخش، ٢٥٠ مرکز بشدت آسیب دیده و ٥ مرکز دیگر به ویرانه مبدل شده و ٣٩ منطقه مسکونی کوچك نیز کاملا ویران گردیده است. تا اواخر سال ١٩٦٦ ٣٩١ مدرسه و ١٤٩ کلیسا و ٨٠ معبد بمباران شد و از اوت ١٩٦٤ تا اوت ١٩٦٧ ٢٤ بیمارستان از ٣٠ بیمارستان بخش در نتیجه بمباران ویران گردید.

بمباران بمنظور ایجاد گرسنگی. امپریالیستهای امریکا با ویران کردن سد ها و مخازن آب میخواهند تولید برنج و سایر غلات را کاملا از بین ببرند. امپریالیستهای امریکا در ماههای خشك سال یعنی از ماه آوریل تا ماه ژوئن که برای کشت برنج و سبزی احتیاج خاصی به آب وجود دارد حملات هوائی خود را علیه مناطقی متوجه میسازند که در آنها سد و ایستگاههای تلمبه و آب بند و کانال احداث شده است، سد های دریائی را نابود میکنند تا بدینوسیله مزارع را در آب شور غرق کنند. ١٧ سد بیش از ٣٠٠ بار در معرض حملات هوائی قرار گرفته است.

بمب افکن های استراتژیك «ب ٥٢» وحشیانه به وین لین حمله کردند و بمناطق وسیعی خسارت وارد ساختند. بمب افکنهای «ب ٥٢» در پنج ماه اخیر ٦٧٠ بار بحمله پرداختند و ٢٣ دره را بسختی بمباران کردند. در این حملات ٣٠ هزار بمب بروی این دهات ریخته شد، صد ها تن کشته و زخمی شدند و هزاران خانه و مقادیر بسیار آذوقه و سبزی از بین رفت.

هواپیماهاوتوگان جنگی امریکا ٧ مؤسسه کشاورزی دولتی و بیش از ٤٠٠ کلوپراتیو کشاورزی را بمباران کرده اند. تمام کلوپراتیو ناحیه وین لین بوسیله بمبها و گلوله‌های امریکائی نابود شده است. بمب افکن های «ب ٥٢» فقط در ماه ژوئیه ٤٤ بار بحمله پرداختند و در این حملات ١٠ هزار تن بمب بروی بیش از ٣٠٠ هکتار مزارع برنجکاری و سبزیکاری فرو ریختند. (اعلامیه کمیسیون دیگر تبهکاران جنگی در ویتنام، مورخ ١٠ سپتامبر ١٩٦٨، هانوی).

اعتراف به جنون. «کاملا حیرت آور است که کشوری با اینهمه معضلات بغرنج داخلی، کشوری که علا در آستان رشد کشت جدید مالی در مقیاس جهانی قرار گرفته است، به اتلاف ثروتی برابر تقریبا یك چهارپودجه خود ادامه میدهد و بیش از نیم میلیون از جوانان خود را در پی ماجرا های جنگی به آنسوی کره زمین یعنی بجائی که ارتباط بسیار دوری با منافع حیاتی این کشور دارد، اعزام میدارد» (جرج کنان، سفیر سابق ایالات متحده امریکا در مسکو، سخنرانی در ویلیامسبرگ، ایالت ویرجینیا، ژوئن ١٩٦٨).

مواد شیمیائی مسموم کننده. ایالات متحده امریکا از آغاز سال ١٩٦١ برای مسموم کردن اهالی و دامها و مزارع بمقیاس وسیعی مواد شیمیائی مسموم کننده بکارمیبرد.

مساحت زمینهائی که در آنها مواد سمی پخش شده است:

در سال ١٩٦٢ ١١٠٠٠٠ هکتار
در سال ١٩٦٣ ٣٠٠٠٠٠ «
در سال ١٩٦٤ ٥٠٠٠٠٠ «
در سال ١٩٦٥ ٧٠٠٠٠٠ «

بنا بر آمار های ایالات متحده تا سال ١٩٦٨ در حدود ٢٢ در صد جنگلهای تحت کنترل جبهه ملی آزادی ویتنام جنوبی بوسیله مواد مسموم کننده آلوده شده است.

اردوگاههای مرگ. «از سال ١٩٥٤ تا سال ١٩٦٧ بیش از یك میلیون نفر از مردم غیر نظامی ویتنام جنوبی در اردوگاهها بقتل رسیده، زخمی شده ویا شکنجه دیده‌اند.» («کتاب سیاه» هیئت نمایندگی دائم جبهه ملی آزادی ویتنام جنوبی در هوانوی، سال ١٩٦٧).

مردم ایالات متحده چقدر زیان دیده‌اند؟ بنا بر آمار رسمی امریکا، ایالات متحده در جریان جنگ ویتنام تا اواخر سال ١٩٦٨ درحدود ٢٥٠ هزار کشته وزخمی داده‌است.

از سال ١٩٥٨ تا سال ١٩٦٨ جنگ ویتنام برای ایالات متحده بیش از ١٠٠ میلیارد دلار خرج برداشته است.

*

«بخشی از سند تنظیم شده توسط احزاب کمونیست و کارگری که در مجله مسائل بین المللی شماره ٤٠ سال ١٩٦٩ متن کامل آن انتشار یافته است.»

دنباله از صفحه ٧

واقعیت زندانهای شاه

بهداشت زندانیان

بقدری وضع دارو خراب است که دارو های محل حاجت و ضروری در داروخانه های زندان یافت نمیشود و زندانی با مضیقه و تهی دستی که دچار است بایستی یا با بیماری دست بگریبان باشد و ازمعالجه چشم بپوشد و یا با هزینهٔ بی محل شخصی خود بهر ترتیبی که باشد از خارج تهیه کند. طبیب امراض روانی زندان خود مرض روانی دارد و چه تا راحتی های عصبی است که شخص آقای طبیب برای زندانیان بیار نمیاورد.

سه سال زندان بجرم یك سلوات

گناه و بیگناه زندانیان رابدادرسی ارتش احضار کرده و پیای میز محاکمه می کشند چنانچه در ظرف هفت هشت ماه عده ایرا احضار نموده اند. آقایان عبدالله مولائی و حسین بنکدار باتهام شمار صلوات در زندان یکی برای سلامتی حضرت ولی عصر و دیگری برای سلامتی حضرت آیت الله خمینی بدادرسی احضار شدند و پز طبق ماده ٦٩ (تحریك به مسلح شدن) ١١ هر یك را به ٣ سال زندان محکوم کردند. آقای سید محسن طاهری را به اتهام گفتن «موفق باشید» یکی از زندانیان در هنگام آزاد شدن احضار کردند و معلوم نیست کارشان به

بقیه در صفحه ٣

گرفتاریهای مردم

کشورما هرچند دردنا کی از تاریخ خود را میگذراند ، دیکتاتوری مطلق سلطنتی ، سرمایه داری در حال رشد ، سازمان وسیع و فاسد دولت و بیورو کراتیسم ما کم در آن گرفتاریهای بیشمار برای مردم کشور ما فراهم آورده است .

نظام اجتماعی ایران زندگی را برای طبقات زحمتکش بسی نهایت دشوار ساخته است . گرانی ، بیکاری ، نبودن بهداشت و فرهنگ ، هرج و مرج اداری ، فساد ، خود سری مامورین دولت ، رواج بازار دزدی ، رشوه خواری ، چاپلوسی و تملق و وجود رژیم تروز و اختناق زندگی را برای مردم میهن ما غیر قابل تحمل نموده است . نارضائی های اجتماعی ایران تنها طبقات زحمتکش جامعه ما را رنج نمیدهد ، این وضع اعتراض قشر وسیعی از طبقات مرفه را نیز بر انگیخته است . روزنامه ارادهٔ آذربایجان چندی پیش نوشت ، هرج و مرج اداری و وجود گرفتاریهای متعدد اجتماعی آنچنان وضعی پیش آورده است که هر کس دستش بدهانش میرسد میگزیرد .

اخیرا یکی از دانشجویان ایرانی که با خرج دولت برای دیدن «پیشرفت های کشور» بایران آمده بود هنگام باز گشت بامریکا در فرودگاه تهران به مخبرین جراید گفت : «من تعجب میکنم مردم ایران با اینهمه بدبختی و گرفتاری چگونه میسازند !»

رژیم ایران میکوشد حقیقت جامعه ما را پنهان دارد . تلاش وسیعی بعمل میآید تا «جهنم» ایران را بهشت جلوه دهند . شاه در هر فرصت از ثبات سیاسی واجتماعی ایران ، از رفاه و آسایش مردم دم میزند . او بی پروا میگوید : «بسیاری از کشور ها بزندگی ما غبطه میخورند .» کدام زندگی ؟ مسائل اجتماعی متعددی که هم اکنون در ایران مطرح است و روزانه های وابسته برژیم وجود آنها را انکار نمیکنند گفتار دشوار مردم کشور ما را نشان میدهد . بررسی های اخیر سازمان تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران حاکی است که سه چهارم خانواده های ایرانی بطور دائم یا مشکل مسکن ، غذا ، فرهنگ و بهداشت و لباس رو بسرو هستند . آمار های مختلف بانک ملی ایران نشان میدهد ، قسمت عمده درآمد خانواده های متوسط کشور صرف کرایه منزل ، غذا ، فرهنگ و بهداشت میشود . ترقی سریع کرایه خانه ، افزایش مداوم شهریه های تحصیلی و بویژه هزینه های مربوط به بهداشت در سال های اخیر زندگی را برای اکثریت مردم غیر قابل تحمل ساخته است .

یک کارمند قدیمی وزارت دارائی در کتکو با مخبر روزنامه کیهان میگوید : «من هر ماه ۷۰۰ تومان حقوق میگیرم . ۲۰۰ تومان این پول صرف کرایه دواطاق در جنوب شهر میشود . ما ۷ سر عائله ایم . دو بچه تحصیلی ۲ پسر و یک دختر در ماه بطور متوسط ۱۵۰ تومان است . ۱۰۰ تومان نیز خرج رفت و آمد ما میشود . از این پول میماند ۲۵۰ تومان . ما اگر کاه هم بخواهیم بخوریم از ۲۵۰ تومان بیشتر میشود . از این پول باید لباس و غذا و دارو و درمان بچه ها را تأمین کنم . یك عمل ساده اپاندیسیت در بیمارستانهای خصوصی حد اقل ۱۰۰۰ تومان تمام میشود و در بیمارستانهای دولتی هم که هیچوقت جا نیست و اگر انسان پیرو کسی بفریادش نمیرسد . . . » من نمیدانم کارمندانیکه ۳۰۰ تومان و ۴۰۰ تومان میگیرند چگونه زندگی میکنند . . . »

شاه چندی پیش از یك کارخانه تولید الیاف مصنوعی دیدن کرد . مدیر کارخانه در ضمن توضیحات خود گفت ، ما بهترین شرایط را برای کارگران فراهم آورده ایم . وقتی شاه پرسید حقوق کارگران چقدر است مدیر کارخانه گفت ، کارگران ساده ۶ تومان و کارگران متخصص ۱۲ تومان میگیرند . شاه با رضایت سر تکان داد . بد نیست ! آیا با ۱۸۰ تومان میتوان یك خانواده را اداره کرد ؟ مرکز سازمان تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران باین سئوال جواب میدهد ، «حد اقل مخارج یك خانواده پنج نفری بدون احتساب هزینه های مربوط به فرهنگ و بهداشت که دو رقم عمده را تشکیل میدهند و همچنین بدون در نظر گرفتن مخارج تفریح و استراحت ۱۰۵۳ تومان است . یعنی روزی ۳۵۱ ریال . اگر مخارج مربوط به فرهنگ ، بهداشت ، تفریح و استراحت را نیز بآن اضافه کنیم این رقم سه تا چهار برابر افزایش مییابد .

تنها هزینه سرسام آور زندگی نیست که مردم ایستوه آورده است . بیکاری ، نمن احساس عدم اطمینان در کار ، هزینه های سنگین آموزش و بهداشت ، نبودن بیمارستان و درمانگاه کافی در محل ، گرانی دارو ، تقلب در مواد غذائی ، مسئله گوشت ، آب برق ، اتوبوس ، موضوع رفت و آمد درشهر احساس عدم امنیت در خانه ، رفتار خشن مامورین باصطلاح انتظامی با مردم ، فساد ، حاکم در دستگاههای دولتی ، بورو کراتیسم ، وجود فقر سیاه از یکطرف و ثروت بی حساب از طرف دیگر محیطی ناراحت کننده ، عصبانی و خالی از شادی بوجود آورده است .

تابلوی زندگی مردم میهن ما تابلوی بسیار حزن انگیزی است . هیچکس بزندگی خود اطمینان ندارد . آن ثبات و امنیتی که شاه از آن دم میزند کاذب است . یك پزشك جوان ایرانی مینویسد : من فکر میکنم در هیچ کجای دنیا مانند کشور ما اینهمه مسائل لاینحل اجتماعی وجود نداشته باشد . من وقتی صبح از خانه بیرون میایم اطمینان ندارم که شب سالم بخانه ام باز گردم . در هر کدام حادثه ای در کمین انسان است . ناراحتی های روز مره بقدری است که اعصاب سالم برای انسان باقی نمیگذارد . تازه وقتی بخانه ام برمیگردم همه اش در این فکر که در غیاب من دزد آنرا خالی نکرده باشد .

دستگاههای تبلیغاتی رژیم سعی میکنند از زندگی مردم و گرفتاریهای آنها کمتر سخن بگویند . با اینحال اوضاع اجتماعی ایران بقدری در هم ریخته و خراب است که آنها اغلب مجبور میشوند این سکوت را بشکنند .

مجله تهران اکونومیست در سر مقاله شماره ۷۹۵ خود مینویسد :

«تعجب آور است در دورانیکه انسان بماه میرود ما هنوز گرفتار مشکل گوشت ، نان ، ماهی ، میوه و دارو هستیم یك کابل مجلس از پشت تریبون فریاد میزند :

«ما کشور مبارزه با بیسوادی هستیم ولی کودکان ما پشت در مدارس مانده اند» .

روزنامه اطلاعات نوشته است :

امسال باز ما با یك میلیون کودك بدون مدرسه و چهار هزار کلاس بدون معلم روبرو هستیم»

روزنامه ایران نوین مینویسد :

راههای کشور مثل کوهان شتراست . سال گذشته درجاده های ایران ۸۱۲ تصادف خونین رویداده است که علت عمده آن خرابی راههاست .»

مدیر بیمارستان لقمان الدوله در تهران میگوید :

«هر روز در تهران بطور متوسط ۸۰ تا ۱۰۰ نفر مسموم میشوند . تقلب در مواد غذائی در ایران وحشتناك است .»

مدیر مجله تندرست مینویسد :

«از هر ده نفر که در بیمارستانهای ایران میمیرند ۸ نفر آنها در واقع بقتل میرسند زیرا وسیله کافی برای درمان آنها وجود ندارد . کمکهای نخستین بهیچوجه مطرح نیست .»

روزنامه کیهان نوشته است :

«سال گذشته در تهران ۸۴۵ نفر در نتیجه مسمومیت غذائی مرده اند . علت مرگ اکثریت آنها دیر رسیدن به بیمارستان و نبودن وسیله برای نجات آنها بوده است .»

مجله امید ایران مینویسد :

«در ایران گرمترین بازار فروش مواد مخدره وجود دارد .»

تعداد معتادان به هروئین بیش از نیم میلیون نفر است . هروئین نسل جوان کشور را تهدید میکند .»

روزنامه های ایران درباره سیاه عظیم بیکاران ، فقر سیاه مردم و زندگی اندوهبار آنها کمتر سخن میگویند . درباره زندگی مردم روستاها بویژه سکوت میشود . ولی سیل بدون انقطاع مهاجرین بیکار و گرسنه که بطرف شهر های بزرگ و بخصوص تهران سرازیر است خبر از زندگی بی نهایت دشوار آنها میدهد .

بابنهمه گرفتاری ، تبلیغات رژیم ، دروغ ، چاپلوسی ، تملق و سرنیزه خونین آنرا که هر لحظه آماده است سینه ای را بشکافد اضافه کنید سیمای واقعی زندگی مردم ایران را خواهید دید . گرفتاریهای مردم کشور ما زائیده رژیمی است که در ایران حاکم است . زندگی ناشاد مردم از ماهیت ارتجاعی وضد مردم و کراتیك آن سرچشمه میگیرد .

۱ - فروزان

دنباله از صفحه ۱

با گرفتن قرضه‌های جدید . . .

مرداد بیك کشور مقروض مبدل گردیده است . و بار قرضه طی ۱۶ سال تسلط شوم رژیم کودتا روز بروز سنگین تر شده است . نیاز دائمی به قرضه خارجی از یکطرف نشانه یك اقتصاد ناسالم و وابسته و از طرف دیگر حاکی از حرص پایان ناپذیر امپریالیستها برای غارت ثروت و دسترنج مردم میهن ماست . به این عوامل تقویت رژیم پلیسی ایران برای سرکوب مردم و تبدیل ایران به پایگاه تجاوز بر ضد کشور های سوسیالیستی و جنبشهای آزادیخش ملی در خاور میانه ، یعنی عامل سیاسی و نظامی را نیز باید افزود .

در واقع مسئله قرضه یك دور تسلسل جهنمی است . علت ماندگی اقتصادی ایران ، که نتیجه وابستگی آن به امپریالیسم است ، ایران را مجبور میکند که حتی برای جبران کسر بودجه خود دست گدائی دراز کند . ولی قرضه ای که از امپریالیستها با شرایط سنگین و استقلال شکن دریافت میشود چون بمصرف واقعی نمیرسد و نمیتواند برسد ، نیاز به قرضه را زیاد تر هم میکند ، مخارج روز افزون نظامی ، مخارج زائد دستگاه دولتی ، دزدیهای کلان و ورود کالاهای غیرضروری هم درآمد عادی دولت - و بویژه درآمد نفت - و هم قرضه را میبلعد . بطوریکه بنا به اعتراف مقامات دولتی ایران گناه مجبور شده است حتی برای پرداخت بهره قرضه باز هم قرض بگیرد ! و آنکه در اینجا سود میبرد و فقط سود میبرد امپریالیسم است . کشه هم بهره قرضه را دریافت میکند و هم وابستگی ایران را بخود میافزاید .

قرضه جدید

برای اجرای وظایف جدید

قرضه برای برنامه چهارم دنباله «قرضه های عمرانی» سابق است . ولی مهم و جدید مبلغ هنگفت آنست . روزنامه اطلاعات مینویسد بانك جهانی «هنگامی با درخواست اعتبار موافقت میکند که قبلا از بابت استحکام وضعیت سیاسی و اقتصادی کشور واه گیرنده و ضرورت موارد استفاده از وام اطمینان یافته و طرحهائی را که میباید بکمك بانك مزبور پیاده شود مطالعه و تصویب کرده باشد . » و مکناماره رئیس بانك جهانی که برای موافقت با این قرضه به ایران رفته بود گفته است «ایران کلیه شرایط و عوامل دریافت وام از بانك جهانی را حائز است . » اگر بدانیم که بانك جهانی یکی از افزار های بین المللی امپریالیستها بخصوص امپریالیسم امریکا برای تسلط اقتصادی بر سایر کشور ها و کسب سود است ، آنوقت این تعریف و تمجید از ایران ، که اطلاعات از آن میداد بزبان ساده نشانه آنست که ایران از نظر اقتصادی و سیاسی بطور مورد اعتماد امپریالیستها شده در سفر اخیر خودبه امریکا بویژه اعتماد

دنباله در صفحه ۳

دنباله از صفحه ۱

در سیزدهمین (ششمین) پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران

یك مجمع مهم و ثمربخش

نخستین بند دستور جلسه پلنوم با گزارش در بارهٔ کنفرانس جهانی احزاب کمونیستی و کارگری (مسکو - ژوئن ۱۹٦۹) آغاز شد. (گزارش دهنده رفیق رادمنش). گزارش دهنده طی سخنرانی مشروحی که متن آن در مجله دنیا (شماره سوم سال جاری) نشر خواهد یافت، جریان کنفرانس احزاب برادر و تدارك آنرا تشریح کرد. مسائل مطروحه در کنفرانس ومحتوی سند اصلی را مورد تحلیل قرار داد.

احکام عمده سند را بر شرایط ایران و مبارزه حزب ما انطباق داد. اعضاء پلنوم در بحث مربوط به گزارش بشکل فعال شرکت جستند. در پایان بحث قطعنامه ای که متن آن در دوره آینده مردم نشر خواهد یافت به تصویب رسید. در این قطعنامه گفته میشود «جلسه تاریخی مشاوره ۷۵ حزب کمونیستی و کارگری جهان که از پنجم تا هفدهم ژوئن سال ۱۹٦۹ پس از تدارك طولانی ومراعات روح مشورت جمعی و دموکراتیك کامل در مسکو تشکیل شد، بدون تردید حادثه برجسته ای در تاریخ جنبش جهانی کارگری و کمونیستی و کامیابی بزرگ این جنبش و مرحله مهمی در راه وحدت و همبستگی جنبش کارگری و کمونیستی جهانی بر پایه مارکسیسم - لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری است... پلنوم طی این قطعنامه سند اصلی مصوب جلسه مشاوره احزاب برادر و دیگر اسناد این جلسه مانند سند مربوط به صلح و صد سالگی میلاد لنین و سند مربوط به ویتنام را یکدلانه تأیید کرد و به هیئت اجرائیه توصیه برای پخش اندیشه های متداصلی از کلیه وسائل خود استفاده کند و وظایف مشخصی را که از این سند برای حزب ما ناشی میشود استخراج نماید و برای اجراء عملی آنها وسائل لازم را بیاندیشد و احکام راهنمای این سند را در تحلیل وضع ایران وجههٔ نظر خود قرار دهد.

در قطعنامه پلنوم بخش خاصی به پیکار قهرمانانه خلق ویتنام علیه تجاوزکاران دمدمش امپریالیسم امریکا اختصاص یافته طی آن هیئت اجرائیه حزب ما موظف ساخته است از کلیه امکانات برای بسط جنبش همبستگی با نبرد قهرمانانه مردم ویت نام که پیروزی آن مستقیماً در اعتلاء نهضت در کشور ما نیز مؤثر است استفاده کند. در این زمینه تمام ابتکار و شور و علاقه عمل نماید. در این قطعنامه نقش برجسته اتحاد جماهیر شوروی و مبارزه خردمندانه و پیگیرش در راه دفاع از پاکیزگی مارکسیسم - لنینیسم از انحرافات چپ و راست و در راه تحکیم و هم پیوستگی جنبش جهانی کارگری و کمونیستی بر پایه مارکسیسم - لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری تشریح و تصریح شده است. در این قطعنامه پلنوم فعالیت رهبری حزب و هیئت نمایندگی ما را در جلسات تدارکی و در کنفرانس و گزارش هیئت اجرائیه را که به پلنوم تقدیم شده تأیید کرد و توصیه نمود که حزب ما باید در کلیه فعالیتهای بین المللی که در کنفرانس جهانی احزاب برادر از آن سخن رفته (مانند کنفرانسهای تئوریك بین المللی، شرکت در جلسات وسیع ضد امپریالیستی و همانند آن) با جدیت وابتکار و تدارك لازم شرکت جوید و نقش فعال حزب را در حیات انقلابی بین المللی بالا ببرد. حزب باید در مبارزات علیه ایده ئولوژی بورژوائی و جریانات انحرافی چپ و راست، علیه تنگ نظریهای ناسیونالیستی پیوسته خط مشی بی ابهام و روشن داشته باشد زیرا تنها بدین شکل میتواند منویات واقعی طبقه کارگر و همه زحمتکشان ایران را منعکس کند. پلنوم استفاده از جلسات مشاوره منطقه ای بین احزاب برادر را وسیله مؤثری برای تقویت مبارزه طبقه ی کارگر در منطقه معین شمرد و لذا به هیئت اجرائیه توصیه کرد تمام کوشش خود را بویژه در مورد تشکیل کنفرانس احزاب کمونیستی و کارگری منطقه خاورمیانه بکار برد.

بند دوم دستور جلسه پلنوم گزارش در باره یکصد سالگی میلاد ولادیمیر ایلیچ لنین بود. در این مورد گزارش جداگانه ای از طرف هیئت اجرائیه کمیته مرکزی تقدیم پلنوم شد (گزارش دهنده: رفیق طبری) در اطراف گزارش بحث مثمری که حاکی از علاقه و احترام عمیق اعضاء پلنوم به شخصیت لنین و آموزش انقلابی اوست انجام گرفت و قطعنامه ای که خلاصه کنندهٔ نتیجه گیریهای پلنوم از بحث است صادر گردید (گزارش و قطعنامه مربوطه در همین شماره انتشار یافته است.)

بند سوم دستور جلسه سیزدهمین (ششمین) پلنوم کمیته مرکزی راجع به سند «تحلیلی از وضع کشور و وظایف مبرم ما» بود که متن آن در شماره ۱ سال جاری مجله دنیا نشر یافته است (گزارش دهنده رفیق اسکندری). پلنوم پس از استماع گزارش و بحث مثمری دربارهٔ سند آنرا مورد تأیید قرار داد.

در بند چهارم دستور جلسه پلنوم گزارش فعالیت هیئت اجرائیه و شعب کمیته مرکزی را استماع کرد. در اطراف گزارشهای داده شده بحث پر شور انجام گرفت و پلنوم طی قطعنامهٔ جداگانه ای یك ساله ارزیابیها و توصیه های مشخص خود را دربارهٔ کار سازمانی حزب ابراز داشت و تصمیمات مهمی اتخاذ نمود.

پلنوم متذکر شد که انتخاب هیئت اجرائیه در پلنوم دوازدهم (پنجم) کمیته مرکزی و فعالیت آن در فاصله بین دو پلنوم گام مثبتی در راه تأمین کار جمعی بوده است. هیئت اجرائیه وظایف محوله از جانب پلنوم گذشته را در چهار چوب امکانات خود انجام داده است.

پلنوم های کمیته مرکزی حزب توده ایران در شرایط کنونی زندگی دشوار حزب بهترین وسایل تفکر و تصمیم جمعی بر اساس جهان بینی حزب برای حل مسائل مشخص سیاسی وسازمانی، بهترین وسایل اجراء

دنباله از صفحه ۲

بما مینویسند

چندی قبل نیمهٔ شب زانوئی را که ازدرد ناله میکرد به زایشگاه آوردند، مسئولین بجای توجه ومراقبت او را روی زمین خواباندند و رفتند. در جواب اعتراض بنابن عمل غیر انسانی آنها، جواب دادند «همین است که هست اگر مرد، مرد و اگر هم نمرد شانس آورده است.»

سعدی از ناوبان ایران را برای تحویل گرفتن جزیره ابوموسی فارسی که قبلا در اختیار عربستان سعودی بود بطرف دریا میبرند. آنها جزیره را تحویل میگیرند و کشتی بدون اینکه وسائل لازم را برای زندگی ناوبان باقی گذارد آنجا را ترك میکند و هیچکس بسراغ این جزیره نمیرود. ناوبان بعد از چندین روز تحمل گرسنگی موفق میشوند بوسیله برافروختن آتش یا یك کشتی انگلیسی را جلب کنند و از طریق وزارت خارجه انگلستان و وزارت خارجه ایران مجدداً با کشور تماس بگیرند.

— در بندر عباس شهرام سنگهای کرومیت را توسط شرکتی به خارج صادر میکند، این شرکت برای اینکه مالیات ندهد از وسائل موتوری اسکله جدید بندر عباس استفاده نمیکند و سنگهارا به گونه حمال‌داده و به کشتی بار میکند.

— اسرائیلیها را بعنوان مهندس در شرکت هواپیمائی ملی استخدام می کنند و بآنها حقوق گزافی از قبیل ماهی ۱٤ هزار تومان میدهند، در صورتیکه مهندس ایرانی در قبال همان کار ۲ هزار تومان میگیرد.

هواپیماهای ایرانی را برای تعمیر باسرائیل میبرند.

— سازمان امنیت کسانی را که حاضر نشده‌اند زیر تکرانهای را که برای پشتیبانی از آیت‌الله حکیم تهیه میکردند امضا نمایند، تحت فشار قرار میدهد و حتی دستگیر میکند.

— رفیق کارگری مینویسد ۲۰ سالست کار میکنم ولی هنوز زندگیمن راحتی نداشته‌ام، حالا که چهار ماهست بیکار شده‌ام و نتوانسته‌ام کرایه اطاقم را بپردازم و با تهدید صاحبخانه روبرو شده‌ام نمیدانم چکار بکنم هر چندبدلیل اطاق خالی مبرویم تا میفهمند ۹ سر عائله داریم، بگویند جا نداریم، آنوقت رادیو تهران میگوید هزینهٔ زندگی کم شده و سطح زندگی مردم بالا رفته است.

— در پارك فرح بیکارگرانی که در پارك کار میکنند و برای کار شبانه روزی خود فقط ۸۰ ریال میگیرند، اجازه نمیدهند که در زیر سایه درختها بنشینند و ناهار بخورند. ساعت کار نگهبانی پارك روزها ده ساعت و شبها ۱٤ است.

دمکراسی حزبی است و از اینجهت دارای اهمیت ویژه‌ایست.

وظیفه همهٔ اعضاء حزب در ایران و خارج از کشور بررسی این تصمیمات واجراء پیگیرانه واحفظ اعتبار آنهاست. تنها از این راه میتوان وحدت حزب و سلامت خط مشی آنرا در شرایط بحرانی کنونی حفظ نمود و نیرو و نقش فعال آنرا برای تکامل جامعه ایران و انقلاب ملی و دمکراتیك آن تقویت نمود. همهٔ علاقمندان به پیروزی خط مشی مارکسیستی لنینیستی در ایران باید باین نکات ارجه درجه اول معطوف دارند و حد اعلای آگاهی و احساس مسئولیت خویش را در این زمینه آشکار سازند.

واقعیت زندانهای شاه

از نامه زندانیان سیاسی زندان شماره ٤ قصر تهران بهیأت‌ئیس مجلس شورای ملی شماره ۱۷ مرداد ۱۳٤۸

زندان اگر چه مایه افتخار است و با کمال خوشی از آن استقبال کرده و میکنیم، اما کورستانی است برای اندیشه ها و دریای بیکرانی است از محرومیتها و فشار و ستم‌ها و حق کشی ها و...

وضع مسکن زندانیان سیاسی

وضع زندانیان از لحاظ گنجایش بصورت رقت بار و تأثرانگیزی است. برای هر یکنفر یك مساحت سربوشیده ۷۰ × ۱۰۰ سانتیمتر مشرح وجود دارد بعضی از زندانها (نظیر زندان شماره ۳ قصر) حتی از محیوطه ای آزاد برای هوا خوری و ورزش و استفاده کافی از نور و هوا، بی نصیب است.

وضع غذای زندانیان

مردم مسلمان روی حس عطوفت و خیر اندیشی برای خویشان و یا دوستان خود از خارج با زحمتی زیاد غذا برای زندانیان سیاسی تهیه کرده و بدر زندان میآورند، اما مأمورین زندان از قبول آن خود داری میکنند و حتی غذای ۳۰ نفر تا دفتر زندان شماره ٤ قصر هم آمد و غذا را نگهداشتند تا ترش شد و دور ریختند و بما ندادند. در صورت اعتراض بما میگویند مقامات بالا (ساواك یا اطلاعات شهربانی) چنین فرمانی را صادر کرده‌اند.

جیرهٔ روزانه زندانیان

روزی ۱۲ ریال وجه نقد، ۱٤ گرم شکر، ۱۰ گرم چای و در هفته ٤۰ گرم صابون از نامرغوبترین نوع و ۲ عدد نانی که غالباً دو روز مانده و بیات است. تصور میکنیم بدون هیچگونه توضیحی خود شما بهتر بدانید که چگونه یکنفر زندانی با این جیرهٔ ناچیز بزندگی خود ادامه میدهد. بدیهی است که سایر لوازم و مایحتاج ضروری را از قبیل لباس و کفش و سلمانی و داروئیکه اغلب در بهداری زندان یافت نمیشود بایستی از خارج تهیه نمود و خریداری کرد. ایضت جیره یکنفر زندانی سیاسی.

ملاقات زندانیان با بستگان خود

روز بروز ملاقات را محدود تر میکنند و در صورت اعتراض غیر از تهدید جواب دیگری بما نمی دهند.

دنباله در صفحه ٥

طبلها میگویند :

صلح هم اکنون !

سیل بی پایان مردم اطراف « کاخ سفید » و « کاپیتول » را در شهر واشنگتن، خیابان « برودوی » را در نیویورك پر کرده است. در غرش خفهٔ طبلها که بر آنها مضمل سیاه افکنده شده، مردان و زنانی، با چهره‌های عبوس و جدی سیاههٔ سربازان امریکائی کشته شده در میدانهای جنگ ویتنام، فهرست شهرها و روستاهای ویران شدهٔ در ویتنام را در تابوتهای چوبی میگذارند. تابوتها از این فهرستها که تعداد آنها به ۴۰۰۰۰۰ میرسد بر میتوند. این هدیه‌ایست لایق آقای نیکسن، کسیکه وارث خلف جنگ افروزان پیش از خود، دژخیم ده‌ها هزار تن مردم ویتنام و هموطنان خویش است. در نمایش عظیم واشنگتن ۲۰۰۰۰۰۰ نفر شرکت جستند. بایتخت امریکا بنا به تصریح خبرنگاران خارجی، چنان تحت تأثیر این نمایش بود که پرواز دوم آپولو بماه توجهی نکرد.

در هفته‌های اخیر سراسر امریکا و سراسر جهان بخود جنبیده است. جنگ پلید امپریالیسم امریکا در ویتنام که از آنچمله قربانیان جهانخواری خود را از میان جوانان امریکا برمیگزیند، وجدان این کشور را بهیجان در آورده است. نیکسن از یك « اقلیت پر هیاهو » و یك « اکثریت خاموش » که حامی نقشه‌های خونین اوست، دم میزند. اینها همه لفاظی است. در آن « اقلیت » ادعائی بهترین نمایندگان زحمتکشان و سیاهان برجسته ترین استادان و دانشجویان، همهٔ مادران و پدران دلخدیده، همه کسانیکه واقعاً میتوانند نمایندهٔ وجدان و فرهنگ ملی باشند، شرکت دارند. امریکا به آن امریکائی سوداگر و فرومایه ای که میخواهد آقائی و رفاه خود را، به بهای خون مردم ویتنام و سربازان امریکائی حفظ کند، هرگز فخر نخواهد کرد. آن « اکثریت خاموش » را چه کسی جز خواست زمان بخاموشی وادار کرده است. آری تنها بانگ حقیقت است که میتواند و حق دارد جهانگیر و رسا باشد.

نیکسن ۴۰۰۰۰۰ سرباز و پلیس و جنرال و جاسوس را برای مقابله با مارش ضد مرگ « بسیج کرده است. پلیسها مدتها جنگهای خیابانی را با بمب های تازه و تاکتیك های نو تمرین کرده اند. امپریالیسم امریکا به ثروت و تکنیکی که در اختیار دارد مینازد. گویا از آن نیروهائی در تاریخ بی نظیر است که ثروت و تکنیك مدرن را عقیم خواهند گذاشت. وقتی تابالیها جنگهای دیت نام و مزارع برنج را میسوزانند، فرستادن آپولو بماه چهره امپریالیسم امریکا را نخواهد آراست و این جلوه گریهای او حتی در درون خانهٔ خودش بی جلوه میشود.

در شب « موراتوریوم » دوم در واشنگتن، پلیس میکوشید با شعاع خیره کنندهٔ نور افکنها نمایش دهندگان را کور کند. یکی از این پرتوها ناگهان بر چهرهٔ غرقه در اشك یك پدر امریکائی افتاد که میگفت : « او، کجاست « کلارك » فرزند من ؟ » ولی کلارك در یك جنگ اسارت آور و ننگین کشته شد. خون او و جوانی او بهدر رفت و برای پدرش حتی یك تسلای اخلاقی، یك افتخار معنوی باقی نگذاشت. در نمایش نیویورك، مردم بعنوان سمبل جانهائی که پوچ و عبث بباد رفت، هزاران بادکنك را به آسمان رها کردند.

طبلها میگویند، در کنار امریکای نیکسن ها، امریکای دیگری نیز هست که او هم از امپریالیسم خودی زجر میکشد و از آن متنفر است. آینده از آن مردم ویتنام و از آن همهٔ کسانی است که از نبرد عادلانهٔ این مردم دفاع میکنند. خونها و اشکها خواهند ایستاد و نیکسن ها در پلیدی سیاست بردگی آور خود خفه خواهند شد. بیداری در دوران ما بیش از آنست که ستمها و فریبهای کهن بتواند دیری دوام آورد.

۱ - سپهر

تسلیت

با نهایت تأسف اطلاع یافتیم که رفیق حزبی ما صادق زمانی، یکی از با سابقه ترین اعضاء حزب کمونیست ایران و ازقدیمی ترین اعضاء حزب توده ایران در ۷۴ سالگی در شهر باکو بدرود حیات گفته است. رفیق فقید از بنیادگذاران حزب کمونیست در شهر آستارا است. بعلت فعالیت دیگر دو بار از طرف پلیس رضا شاه مورد تعقیب قرار گرفت و زندانی شد و سالهای بسیاری از زندگی خودرا در زندانهای آستارا، اردبیل، تبریز، شیراز و تهران گذراند ولی هرگز کوچك ترین تزلزلی از خود نشان نداد و روحیه انقلابی و ایمان عمیق خود را تا پایان حفظ نمود.

دنباله در صفحه ۵

پاسخ کمیته مرکزی حزب سوسیالیست متحده آلمان

به شاد باش حزب ما

حزب توده ایران، کمیته مرکزی، رفقای گرامی !

کمیته مرکزی حزب سوسیالیست متحده آلمان ازجانب خود، اعضاء حزب و تمام مردم‌جمهوری دموکراتیك آلمان مراتب سپاسگزاری صمیمانه خود را بمناسبت شاد باش برادرانه ای که در پیستمین سالروز تأسیس جمهوری دموکراتیك آلمان ارسال داشته اید ابراز میدارد.

ما در آینده نیز با تکیه بر مارکسیسم - لنینیسم و اصول انترناسیونالیسم پرولتری تمام نیروی خود را در راه اعتلاء بیش از پیش جمهوری دموکراتیك سوسیالیستی آلمان، در راه وحدت و همبستگی خانواده کشور های سوسیالیستی و جنبش جهانی کمونیستی، در راه تقویت همه نیرو های ضد امپریالیستی و تأمین صلح اروپا و سراسر جهان بکار خواهیم برد.

دبیر اول کمیته مرکزی حزب سوسیالیست متحده آلمان،
رئیس شورای دولتی جمهوری دموکراتیك آلمان والتر اولبریشت

همبستگی زحمتکشان ایران

با مبارزه خلقها علیه امپریالیزم خلل نا پذیر است

بطوریکه در شمارهٔ قبل باطلاع خوانندگان گرامی معاهده مردم، رساندیم، هفتمین کنگره جهانی سندیکاها با شرکت نمایندگان قریب صد کشور در تاریخ ۱۷ اکتبر ۱۹۶۹ در شهر بوداپست تشکیل شد. هیئت نمایندگی زحمتکشان ایران، نیز در این کنگره شرکت داشت. اینك علامه‌ای از سخنرانی نماینده ایران :

در مرحله کنونی، امپریالیسم و در راس آن امپریالیسم امریکا، با وجود تضاد های درونی و تلاشی سیستم مستعمراتش، به انواع وسائل کوشش مینماید از مبارزه ملتها که برای برانداختن انواع تحمیلات از جانب امپریالیسم انجام میشود جلو گیری بعمل آورد. همانطور که در گزارشهای هیئت دبیران فدراسیون سندیکائی جهانی تحلیل شده است مبارزه ملت ها در برابر تجاوزات مستقیم یا غیرمستقیم امپریالیسم و در برابر انحصار گران و استعمار نو یا کهنه اکنون دامنه وسیعی بخود گرفته است. خلق و زحمتکشان قهرمان سراسر ویتنام در شمال تحت رهبری حکومت کاملا ملی و درجنوب برهبری جبهه آزادیبخش ملی و حکومت انقلابی موقت که بتازگی تشکیل شده است ضربات پی در پی وقاطعی برارتش اشغالگر امریکا و دست نشانده گانش وارد میآورند.

این مبارزه که از طرف ملت ها و زحمتکشان سراسر دنیا پشتیبانی میشود و از کشور های سوسیالیستی و بویژه اتحادجماهیر شوروی هم از لحاظ معنوی و هم مادی کمك میگیرد، دیگر یك مبارزه ضدامپریالیستی در یك ناحیه معین نبوده بلکه همانطور که در گزارش آمده کمك مستقیمی است به مبارزه عمومی ملت ها در راه استقلال ملی، رفاه و آزادی های دموکراتیك و بهمین دلیل زحمتکشان و ملت ایران که زیر سلطه امپریالیسم و انحصارگران و عوامل داخلی آنها میباشند همیشه از مبارزه قهرمانانه ملت ویتنام پشتیبانی کرده و همبستگی خود را ابراز داشته اند. و نیز بهمین جهت است که ما پشتیبانی مطلق خود را از برادران کشور های افریقائی که در انقاد استعمار پیداد گر پرتقالی و نژادپرستان افریقای جنوبی و روزدزای جنوبی هستند اعلام داشته موفقیت بیش از پیش آنها را در مبارزه آرزومندیم.

در بارهٔ مبارزه مردم فلسطین واعراب در خاور نزدیك ومیانه در برابر تجاوز توسعه طلبانهٔ اسرائیل، که با امپریالیسم انگلستان و آلمان غربی و بویژه با امریکا مربوط است، ملت ایران و زحمتکشان آن همواره در کنار برادران عرب قرار دارند و مبارزه ای که هم اکنون اعراب و بویژه مردم فلسطین تحت رهبری جبهه آزادیبخش، بمنظور ایجاد فلسطین مترقی، سوسیالیستی و ضد نژادپرستی انجام میدهند، مبارزه ما نیز میباشد.

بنام زحمتکشان و ملت ایران از پشت این تریبون اعلام میدارم که، هیئت حاکمه وابسته بامپریالیسم و مرتجع ایران و اعمال خرابکارانه آن علیه جبهه مترقی آزادیبخش ملی اعراب از نواحی خلیج تا عراق و دیگر مناطق هیچگونه وجه ارتباطی با ملت ایران ندارد. این زمامداران وابسته بامپریالیسم و مرتجع با یکدست بر ملت ایران ضربه میزنند و با دست دیگر کوشش میکنند در مبارزه مردم و زحمتکشان ملل عربی اخلال کنند.

ما مانند همیشه همبستگی وپشتیبانی خود را از تمام نیروهای مترقی در خاور نزدیك و میانه اعلام داشته بدوستان عراقی، خلیج، سوریه و جمهوری متحده عربی و به برادران مبارز فلسطین دروده‌های صمیمانه تقدیم‌میداریم.

درود به خلقهای سودان و لیبی که بتازگی رژیم وابسته به امپریالیسم‌را سرنگون کردند. به پیش برادران عزیز بسوی محو امپریالیسم و انحصارگران و دست نشانده گان برای زندگی بهتر و عاری ازتبعیضهای گوناگون و یك صلح عادلانه و پایدار !